

Ο ΧΩΡΙΚΟΣ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΔΗΜΟΤΙΚΗ.

(ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΑΠΑΞ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ ΑΠΡΟΣΔΙΟΡΙΣΤΩΣ.)

Τιμὴ τῶν καταχωρήσεων δι’ ἕκαστον στίγον λεπτὰ 30.

ΕΛΛΑΣ

ΚΕΦΑΛΛΗΝΙΑ, 13 Μαΐου 1850.

Η ΑΤΙΜΩΣΙΣ ΤΟΥ ΙΕΡΑΤΕΙΟΥ.

Πρᾶξις βίᾳα καὶ παράνομος, πρᾶξις ἀντιχριστιανικὴ καὶ ἐπίβουλος, πρᾶξις βάρβαρος καὶ ἀτιμωτικὴ ἐπέπεσε μὲν μανιώδη λύσσαν εἰς ταύτας τὰς ἡμέρας κατὰ τοῦ γενναιόφρονος καὶ ἀτυχοῦς λαοῦ τῆς Κεφαλληνίας. « Ἡ καταχθόνιος καὶ ἀνθελληνικὴ ἀγγλοίσιος συμμορία, μεταχειριζομένη ὡς δργανον τὸν ληστρικῶς ἀρπάξαντα τὴν ἱεραρχικὴν ράβδον Σ. Κοντομοίχαλον, πασχίζει νὰ κατασφάξῃ καὶ ἀτιμάσῃ τὸν ὄρθιόδοξον ἀληθρὸν τῆς Κεφαλληνίας. Τωόντι ὁ ἱεράρχης Κοντομοίχαλος ἔπιτει ἀσπλάχνως εἰς τὸν σκόπελον τοῦ Διός τοὺς ἀξιοσεβάστους ἱερέα Μ. Βάρλαν καὶ ἱεροδιάκονον Κατσαΐτην, διατάπτει δὲ τὴν ἐκτελεστικὴν ἀστυνομίαν νὰ θῇση ἀνόσιον χείρα ἐπὶ τῶν ἱερῶν φορεμάτων τοῦ ῥασσοφοροῦτος Μ. Κουρβισάνου, καὶ νὰ ἀπεκδύσῃ αὐτὸν τῆς ἱερᾶς στολῆς, τὴν ὅποιαν ὡς τέχνον βεβαπιτισμένον εἰς τὰ θεῖα γάματα τοῦ χριστιανισμοῦ πώποτε δὲν ἐμόλυνε.

Φεῦ τῆς ἀνοσιουργίας! Ποίον τὸ ἔγκλημα τῶν τοιούτων θυμάτων; Ποία ἡ αἰσχρὰ καὶ ἀντιχρι- στιανικὴ πρᾶξις αὐτῶν, ἡτίς ἐστενοχώρησε τὸν ξένον Ιεράρχην νὰ βίψῃ ώς τυφλὸν ὄργανον τὸ φαρμακερὸν βέλη του κατὰ τοιούτων πελιτῶν;

Φρίττειώς χιοδάγριος βέδουίνος νὰ ἀκούσῃ τὰς
μωρολόγους αἰτίας! Ἐπειδὴ, λέγει ἡ βλάσφημος καὶ ἀνθελληνικὴ γλῶσσα τοῦ ξένου δργάνου
τῶν τυράννων τῆς πίστεως καὶ πατρίδος, οἱ τοι-
οῦτοι ταράττουσι τὴν εὐταξίαν τῆς νή-
σου καὶ τείνουσι διὰ τῆς σκανδαλώδους
αὐτῶν διαγωγῆς νὰ φέρωσι πὸ γόλεθρο
τῆς πατρίδος, διὰ τοῦτο πετᾶ τὸν ἵερο
καὶ διάκονον τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ εἰς τὸ
σκόπελον τοῦ Διός, καὶ διατάττει τὴν ἀ-

στυνομίαν νὰ θέση ἀσεβῶς τὴν χεῖρα ἐπὶ τοῦ ἡραρχοφοροῦντος Μ. Κουρβεσηάνου, πάθεν ὁ φύλος τῆς τάξεως ἡεράρχης ἐπληροφορήθη ὅτι οἱ τοιοῦτοι ταράττουσι τὴν κοινὴν εὐταξίαν δὲν εὐαρεστεῖται νὰ εἰπῇ εἰς ἡμέρας κατὰ τὰς ὁπαῖς ὁ λαὸς μὲ τὴν μεγίστην εὐταξίαν ἔξασκει τὰ φυσικὰ δικαιώματά του καὶ ἀπολαμβάνει ἡσύχως τοὺς καρποὺς τῶν ἴδρωτων του ἀναλογιζόμενος τὸ βάρος τῶν σιδηρῶν ἀλύσεών του δὲν δυνάμεθεν νὰ ἐννοήσωμεν πᾶς ἡ ὀγκωδεστάτη κεφαλή του ἀνεκάλυψε διατάραξιν τῆς κοινῆς εὐταξίας, ἐὰν ὁ τοιοῦτος ἥτον νόμιμος ἀρχιερεὺς τῆς ἡερᾶς ποίμνης τοῦ Ἰησοῦ μας Χριστοῦ, ἦθελεν ὑποθέσει τις ὅτι τὸ ἄγιον Πνεῦμα ἐφώτισεν αὐτὸν, ἀλλὰ μακρὰν τοῦ νὰ ἐπιθέσῃ τις τοσαύτην βλασφημίαν εἰς τὸ ἄγιον πνεῦμα ὑπαινίττεται τάχα ὁ ἡεράρχης τὴν πατριωτικὴν καὶ χριστιανικὴν ἐνέργειαν αὐτῶν εἰς τὰς ἐκλογὰς, ἀλλὰ δὲν εἶδομεν νὰ διαταραχθῇ ποσῶς ἡ κοινὴ εὐταξία, εἶδομεν μάλιστα ὁ λαὸς μὲ τὴν μεγίστην εὐταξίαν, δύμονοιαν καὶ φρόνησιν νὰ παρέρχεται πάντοτε μὲ ἀγανάκτησιν ψυχῆς ἀπὸ τὰς κάλπας τῶν ἀθίκιων δργάνων τῆς ξενοκρατίας, οἵτινες τείνουσι νὰ ἀρπάξωσι τὴν ἐμπιστοσύνην του, διὰ νὰ γίνω-

ΤΑΚΩΒΑΤΕ ΤΟΥ

τυραννικών ζωγον της αγγλοεσ-
θγγή σύνταξης της Λασός και το δραματικό
ων πορθ δραματικών Ιταλίας

ατέρων του θέλει συντείνει πάντο-

ΑΚΡΙΒΕΙΟ
ΔΗΜΟΔΙΚΕΙΟΝ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΥ
ΣΥΛΛΟΓΗ Π. ΠΑΤΡΙΚΙΟΥ

ΧΩΡΙΚΟΣ

Θρησκείας του, αύτός δέ ἀς χαίρεται εἰπά λαμπρὰ
παλάτια τῶν ξένων προστατῶν του· ἀλλὰ καὶ ἡ
ὑποθέση τις διὰ μίαν στιγμὴν τὴν αὐθεῖαν τῶν
μωρολογιῶν τούτων, ὑπάγεται, ἅρε γε εἰς τὴν
δικαιοδοσίαν του ἡ ἐπιτήρησις τῆς χρινῆς εὐτα-
ξίας; Πῶς δύναται νὰ θεωρηθῇ ὁ παράδοξος οὐ-
τος ιεράρχης, Ποιμὴν τοῦ δρθιοδόξου ακλήρου; ἡ
ἀρχηγὸς τῆς ὑψηλῆς ἀστυνομίας καὶ ἔκτελετής
τῶν αὐθαίρεσιῶν, τῶν καταχρήσεων, τῶν ἔξοριῶν
καὶ ἀτιμώσεων τοῦ ιερατείου.

τὸν πλέον βάρβαρον καὶ ἀτιμωτικὸν τρόπον τὸ
τράγιον τῆς ἀγγλικῆς λύστης ἀναγνώστης Ζαμ-
πάντης, σὺ ὑπέγραψας εἰς τὰς εὐχαριστηρίους ἀ-
ναφοράς τῶν ἀπανθρώπων ἀρχηγῶν τῆς στρατο-
κρατίας, σὺ τέλος σήμερον ἔξακολουθῶν τὴν αὐ-
τὴν δούλην καὶ χαμερτὴν πορείαν ἔρριψες νέα θύ-
ματα εἰς τὸν σκόπελον τοῦ Διός καὶ διεύθυνας τὴν
ξένην γείρα, ἐναντίον τῆς ιερᾶς στολῆς τοῦ ιερα-
τείου. Αἰσχος αἰώνιον ἐπιφέρουσιν αἱ τοιαῦται βαν-
δαλικαὶ πράξεις! ὄνειδος αἰώνιον καὶ ἀτιμίαν ρί-

Ω Θεέ! πῶς ή τυραννία κατήντησε τυφλὸν ὄργανον τῶν ὁρέζεων τῆς καὶ αὐτὸν τὸν ποιμενάρχην! Δὲν εἶναι ὅχι ή διατάραξις τῆς κοινῆς ή συχίας δὲν εἶναι ή σκανδαλώδης διαγωγὴ τῶν ἀξιοσεβάστων τούτων κληρικῶν, οἵτινες ἐστενοχώρησαν τὸν ἔνεδοντα ἱεράρχην νὰ πράξῃ τοιαῦτας ἀποτροπαίους, βαναύσους καὶ ἀντιχριστιανικὰς πράξεις, ἀλλὰ ή λύστα τῶν δυναστῶν μας, οἵτινες μὴ δυνάμενοι ἀμέσως νὰ ἐπιπέσωσι κατὰ τοῦ ἀτυχοῦς λαοῦ, δστις μέ απαραδειγμάτιστον καρτερίαν κατέστρεψεν ως ἰστὸν ἀράχνης, τὰ ἀλλόκοτα σχέδια αὐτῶν, μεταχειρίσθησαν ως ὄργανον τὴν ἐκκλησίαν διὰ νὰ καταδιώξωσιν ἱερεῖς, νὰ ἐπιφέρωσιν νέαν ἀτιμίαν εἰς τὸν ὄρθιόδοξον κλήρον καὶ νὰ καταντήσωσι τὸν λαὸν εἰς τὰ ἔσχατα ὅρια τῆς ἀγανακτήσεως διὰ νὰ λάβωσιν ἀφορμὴν νὰ στήσωσιν ἐκ νέου τὴν ἀγχόνην, νὰ κατασκευάσωσι γέας μάστιγας, νὰ βεβηλώσωσιν ἐκ νέου τοὺς ἵερους ναοὺς καὶ πατρώους τάφους, νὰ ἀτιμήσωσι τὸ ἱερατεῖον καὶ νὰ ἐπιτύχωσι μετὰ τὴν διάλυσιν πιουσιν εἰς τοὺς αὐτούργους αὐτῶν! Αράς αἰώνιας καὶ ἀγαθέματα θέλει σύρωσι μεθ' ἕαυτῶν εἰς τὰς ἐπερχομένας γενεάς! Σὺ δὲ ὡ λαέ! ἐνῷ βλέπεις ἔμπροσθέν σου τὴν βεβήλωσιν τῶν ναῶν σου καὶ τὴν ἀτίμωσιν τοῦ ἱερατείου σου μὴ τρομάζῃς! ὑπόφερε γενναίως τὰς πληγάς σου, ὁ ξένος μεταχειρίζεται τὰ τοιαῦτα μέσα διὰ νὰ σὲ φέρῃ εἰς ἐσχάτην ἀπελπισίαν, ἀλλὰ σὺ ὑπέφερε ἀνδρείως καὶ εὐτάκτως τὰς ἀνοικουργίας του· ὁ ξένος μεταχειρίζεται τὴν διχόνοιαν, τὴν ἀπάτην, τὴν διαφορὰν, τὴν ἀταξίαν, τὴν ἀμάθειαν καὶ τὴν πενίαν διὰ νὰ σὲ ἔξοντώσῃ· ἀλλὰ σὺ, ως πρωτότοκος λαός τῆς ἐλευθερίας, ως γνήσιον τέχνον τοῦ χριστιανισμοῦ, καὶ ἀπόγονος ἐνδόξων προγόνων θές ἐναντίον τῶν διαβολικῶν τούτων ὅπλων τὴν ὁμονοιαν, τὴν εὐταξίαν, τὴν ἐκπαίδευσιν, τὴν ἀφοσίωσίν σου εἰς τὰ θεῖα καὶ ιερὰ δόγματα τῆς ὄρθιοδόξου ἐκκλησίας σου· οὗτω δὲ πράττων θέλεις καταστρέφει πάντοτε τὰς παγίδας τοῦ ξένου καὶ θέλεις φθάσει εἰς τὸ τέρμα τῶν ἀγώνων σου.

И ПРОСВОДИ КАТА ТОУ ТУПОУ.

πιστά δργανά των εις τὴν ἀντιροσωπείαν. Αὕτη εἶναι ἡ οὐσιώδης αἰτία τῶν τοιούτων καταδιώξεων καὶ ἀτιμώσεων τοῦ ἱεράρχου Κοντομοιχάλου, τοῦ ὄποιού δὲ λαὸς ἐνθυμούμενος τὸ δονομα ἀναλογίζεται τοιαύτας ἀποτροπαίους σκηνὰς αἴτινες δι' αὐτοῦ ἐπράχθησαν. Ναὶ ὦ καλὲ ἱεράρχα! σὺ αὐθαιρέτως καὶ ἐναντίον τῶν ἱερῶν τῆς ἔκκλησίας κανόνων, κατέχεις τὴν ἀρχιερατικὴν ἕδραν, τὴν ὅποιαν δὲ ὅρθόδοξος κλῆρος ἐνεπιστεύθη εἰς ἄλλον ἀνεπίληπτον, νηφάλεον, διδακτικὸν

καὶ σώφρονα ἱερέα, σὺ πάντοτε θεωρεῖσαι πιστὸν ὄργανον τῆς παρανόμου καὶ ἀνθελληνικῆς κυβερνήσεως, σὺ ἐπραξάς τὴν τρομερὰν ἔκσινην ἀτιμίαν εἰς τὸν ἀναγνωστὴν Γαγγέλον, τοῦ ὄποιου τὸ θύμα βοᾷ εἰς τὸν οὐρανὸν, σὺ εὔδιδες ἀφορισμούς ἐναντίον τῶν πολιτῶν, οἵτινες ἥθελε διώσωσι δλίγον ἔγρον ἄρτον καὶ ὑδωρ εἰς τὰ ἀθλία θύματα τὰ ὄποια κατεδίωκεν ἡ ἀγγλικὴ ἀγχόνη, σὺ διέταξας τὸν ἔνον γὰ θέση ἀνόσιον χειρα εἰς τὸν ιερέα τοῦ Ὀψίστου, καὶ ὑπηρέτην τῶν ἀχράντων μυστηρίων Γρηγόριον Νοδάρον, νὰ ἀπεκδίσῃ αὐτὸν τῆς ἱερατικῆς στολῆς καὶ νὰ τὸν ἀναβιβάσῃ μὲ τὰ φορέματα τῆς ἀτιμίας εἰς τὸν τόπον τῆς ἀγχόνης, σὺ διέταξας γὰ περιφρονήται εἰς τὰς ἀγυιάς τῆς πόλεως μὲ δὲν ἐμιάνθη πώποτε, μήτε μιάντεαι ἀπὸ κανέναν ιερότου,

Ο ΧΩΡΙΚΟΣ

φριξερά, έμαιαντο διὰ τῆς εἰσόδου ἐνὸς φιλελευθέρου. Ἀναγνώσ-
του, καὶ ἡ κατάχρησις αὕτη ἔφθασεν εἰς τὸ μὴ περιττέω. Επρεπε λοιπὸν ἀ προθῆ ἡ ἐκκλησιαστικὴ ἀρχὴ εἰς τὰς πρά-
εις ἑκείνας, διὰ τὰς οποῖς ἡ νήμεις εἴπομεν, ὅτι ἀν τοιαύτη εἶναι
Θρησκεία ὁποίαν τὴν παριστάνων οἱ ὑπηρέται της, ἀν αὕτη
τῆς ἐμποδίζῃ ἀπὸ τὰ πρὸς τὴν πετρίδα χρέος μας, καθίως οὗτοι
υμεραίνουσιν, παραπομέθη ωπὸ τοιαύτην Θρησκείαν. Τὸ
αὐτὸν δὲ τὸν ἡμέραν τοῦ πάτρα, ἀλλὰ καταρρούντες ἔλει-
ολογούμεν καὶ τοὺς ὑποκινητὰς παρομόιων σκηνῶν, καὶ τὰ δυ-
τυχῆ ταῦτα ὄργανά των. Θαυμάζομεν δῆμος τὴν κακίαν των.
Ἔνδι δὲ ἀμένοι νὰ ἐπιτεθῶσιν ἀλλῶς πως κατὰ τῶν ἐλευθεριῶν
ασ, καὶ μὴν εὐρέσκοντες μέστον ὅπερες διὰ τῆς πολιτικῆς ἀρ-
χῆς κορέστωσι τὰ ἀδεξά π.θη των, προστρέχουσιν εἰς τὴν ἐκ-
τησιαστικήν. Ἡ ἀρχὴ αὕτη καθὼν εἶναι σύμερον διωργανι-
μένη, δύναται νὰ πράξῃ πᾶν τὸ κακὸν, χωρὶς νὰ ἥμποῃ να
πράξῃ τὸ πτεραμικρὸν καλόν εἶναι ἐνὶ ἐνὶ λόγῳ, ἢ μυθολογουμέ-
νη τοῦ κακοῦ θεότης ἀληθῶς δύναμις καταχθόνιος. Εἰς αὐτὴν
δύρισκουσι δυστυχῆ τινὰ Ἀργηγὸν, δύτις πολλάκις προετράπη
τὰ βασίση γριτιανικωτέραν ὅδον, αὐτὸς δῆμος οὐκ τριβολῆθη
υινέναι. Τοῦ παραγγέλουσι λοιπὸν νὰ ἔξορ.ση, καὶ αὐτὸς ἔξο-
ιζει ὅνει τινὸς δίκης, δύο σεβαστίους λεγεῖς, ἀφαρεῖ δὲ καὶ
μία τῆς Ἀστονομικῆς δυνάμεως τὸ λερατικὸν φύρεμα τὸ ὅποιον
ἦσαν ἀπλοῦς Ἀναγνώστης ἔφερεν ὁ Κ. Κουρβίσιανος. Ἐγκλημα-
ῶν πρώτων ἡτοί οὓς διαρημένεται ή ἐπέμβασίς των εἰς τὰ ἐ-
λογάς, τοῦ δὲ δευτέρου, ἵστως διότι ἐλάμβανε μέρος εἰς τὴν
ὑπταξίν τοῦ χωρικοῦ καὶ ἔξιστει τὸ φυσικὸν δικαίομα τῆς
κλογῆς. Τὸ κοινὸν ἀπὸν γν.ρίζει ἀρκετά τὰ πράγματα αὐτὸν
νωρίζει καλλιστα τὴν διαγωγὴν τοῦ προσδιληθέντος σύναδελ-
οῦ μας, θένει ἡ ἀποδοκιμασία του εἰς τὴν πράξιν ταύτην τοῦ
Ἀρχιερέως, εἶναι λαμπρὰ ἱκνοπόνησις δὲ αὐτόν. Εὐγέμενα
μας ὡστε ἡ Συγέλευσις νὰ κνο.ίσῃ καὶ δυθμίσῃ τὴν δικαιο-
οσίαν τῆς ἐκκλησιαστικῆς ἀρχῆς, δῆμος μὴ προσδιλλωνται
σόν εὐκόλων ὑπὸ τῶν αοράτων δαιμόνων αἱ ἐλευθερίαι μας,
ηδης εἰς τὸ ἔκῆς κατεψφονεται τόσον αἰτχρῶς ἢ διαθρυλλουμέ-
νη ὄρθοδοξία μας.

Προσκληθεῖσα ἡ Διέύθυνσις αὕτη νὰ δώσῃ ἔκτελεσιν εἰς πρᾶξιν τινὰ τοῦ Πανιροτάτου Μητροπολίτου ταύτης τῆς Ἰησοῦ, δι’ ἣς δὲ Ἄνχ νόστης Μιλτιάδης Κουρβισιάνος ιαττάτεται νὰ ἀπεκδυθῇ τοῦ κληρικοῦ φορέματος δὲ φέρει, οὐδὲ ὑποφωνόμενος προστάζει τὸν ἥρθεντα Μιλτιάδην Λουρβισιάνον ὅπως ἀμέσως ἐκτελέσῃ τὴν αὐτὴν ἀπόφασιν, πεκδυθόμενος τῶν ἵερῶν φορεμάτων, τὰ δόποικα μέχρι τοῦ Εὔρεν.

¹Ἐκ τοῦ Ἰουνικοῦ Διευθυντηρίου τῆς ἐκτελεστικῆς Ἀ-
τυνομίας.

φαλληνία τῆς 22 Μαΐου 1850.

ΦΑΙΕΡΣ.

ΔΙΕΘΝΗΣ.

“Η κτηνάδης δία τῆς ἐπαράτου κυνεργήσεως ή κατατείζουσα καὶ λεηλατοῦσα τὸν πολυπαθὴ τῆς ἐπτανήσου αὐτὸν δὲν πάνει ποτέ τὸ νὰ θέτη εἰς ἐνέργειαν τὰ ἀνανφα καὶ χαμερπῆ μέσα της πρὸς κατεπίεσιν τῶν πολιτῶν· τούτου καὶ εἰς ἡμέρας κατὰ τὰς ὄποιας ἡ ἐλευθέρα Βουτί τῶν αντιτροποιών σπεύδει νὰ κατασυντρίψῃ τὰ διαστοικά δόπλα τὰ δόπια χορηγοῦνται εἰς τὴν ἀντεθικὴν ρχὴν ἀπό το λαοκονον μαρτυρικὸν σύνταγμα, ἔγειρεις· οὐδὲ λαοσύριδες λέων καὶ ἐκτελεῖ πράξεις τῆς πλέον εκληρᾶς ἀπανθρωπίας καὶ τῆς πλέον ὀνηκούστου αὐθιρείας· ἔγειρεται η φριγιακερὰ αὕτη ἔχιδνα καὶ δὲν εὔαρ-

Ο ΧΩΡΙΚΟΣ

θρωπίας, τοιαύτης ἀντιχριστιανικής ἀτιμώσεως τοῦ ἵερου δεινὸν ἀποτέλεσμα ήθελε προκύψει ἐνεκα τῶν ἀντιχριστια-
κλήρου δὲν μένει ἄλλο τι εἰς ἐμὲ, γενόμενος θῦμα τοιαύ-
της ἰησουΐτικῆς πράξεως, εἰμὴ νὰ διαμαρτυρθῶ ὡς καὶ
διαμαρτύρομαι ἐντόνως καὶ καθ' ὅλας μου τὰς δυνάμεις
ἐνώπιον τοῦ παντοδυνάμου Θεοῦ, ἐνώπιον τῆς μιᾶς, ἀγίας
καθολικῆς καὶ ἀποστολικῆς Ἐκκλησίας κατὰ τῆς τοιαύτης
κύθαριστας ἡτοις ἀντικαλεῖται εἰς τὴν ἀλήθειαν τοῦ ἱεροῦ
Εὐαγγελίου καὶ παρειᾶζει τοὺς ἱεροὺς ὅρους τῶν Συνό-
δων, διαμαρτύρομαι ἐνώπιον τῶν πεσόντων μαρτύρων
ὑπὲρ πίστεως καὶ πατρίδος κατὰ τῶν ἀγρείων αὐτούργον
τῶν τοιούτων ἀτιμωτικῶν καὶ στυγερῶν πράξεων, δια-
μαρτύρομαι τέλος ἐνώπιον τοῦ ἱεροῦ τῆς πατρίδος Εωμοῦ
κατὰ τῶν ξένων δυναστῶν μας, οἵτινες μεταχειρίζονται
ὡς ὄργανον τὸν παρανόμων κατέχοντα τὴν ἀρχιερατικὴν
ἔδραν κοντομογίαλον, διὰ νὰ κατασφάζωσι καὶ ἀτιμάζω-
σι τὸν λαόν. Ναι, ὡς φιλάττη πατρίς! ἐγενήθην Ἐλλην,
εἴσαπτίσθην εἰς τὰ ναύατα τοῦ γριστιανισμοῦ, ἔω πάν-
τοτε πρὸ ὁφθαλμῶν τὰς ἀθανάτους ἀναμνήσεις τῶν ἐνδό-
ξων προγόνων μου, ἐλέπω τὰς σιδηράς ἀλύσεις τῶν τυ-
ράννων, οἵτινες σὲ δεσμεύουσι καὶ ἔνεκα τούτου, ἵερὸν καὶ
γλυκύτατον δόνυμα! ἔμαι ἔτοιμος νὰ προσφέρω καὶ τὴν
ὑστέραν ῥάνιδα τοῦ αἰματός μου εἰς τὸν ἵερὸν Εωμόν σου
καὶ τοι ἀδύνατος, ἀδιαφορών διὰ τὸ φόρεμα τὸ δόπιον ὁ
ξένος αὐτοπρέπτως μὲ ἐνέδυτε, καθότι οὐγῇ τὸ φόρεμα, ἀλλ
οἱ πράξεις ἐπιφέρουσι τὴν τιμὴν ἡ ἀτιμίαν εἰς τὸν ἄνδρα.

Κεφαλληνία—Αργοστόλιον τῇ 13 Μαΐου 1850.
ΜΙΑΤΙΑΔΗΣ ΚΟΥΡΒΗΣΙΑΝΟΣ.

Συνεδρίασις τοῦ Ἐπιχωρίου Συμβουλίου.
Τὸ ἐπιχωρίον συμβούλιον, τὸ ἐμπνεόμενον ἀπὸ τὸ ζωτ-
ρὸν αἰθημα τοῦ πατριωτισμοῦ, τὸ ἐλευθέρως ἐκλεγθὲν
ἀπὸ τὸν γεννοιάρχον λαόν μας, διὰ τὸν ἵερόργον νὰ
συμμαχῇ μετὰ τῆς ὑποκαψίου ῥάδιουργίας τῶν διαβολικῶν
ὄργανων τοῦ ξενοῦ, καὶ νὰ ἐκτελῇ ἀνοσίους πράξεις ἐπὶ¹
λόγῳ τάχα διαταρξήσως τῆς κοινῆς ἡσυχίας, ἐνόμισεν ιε-
ρὸν καθηκόν του νὰ ἔξεπονῃ τὸ τοιούτον ἀντικείμενον, τὸ
ὄποιον ἔτενε νὰ φέρῃ τὸν λαὸν εἰς τὸν ἐγχατονὸν ὅρον τῆς
ἀγανακτήσεως, διὰ τοῦτο εἰς τὴν συνεδρίασίν του τὸν ΙΙ.
Μαΐου ἐπρότεινε νὰ στη ματισθῇ ἡ ἀπάξιος πράξεις τοῦ
ἱεράρχου, νὰ παρουσιασθῇ ἡ ἀπόφασις αὐτοῦ ἐνώπιον τοῦ
συμβουλίου, καὶ νὰ γίνη ἀμέσως ἡ ἀνάκλησις καὶ παῦσις
τῶν τοιούτων ἀθμίων καὶ στυγερῶν πράξεων· τότε ὁ Ἐ-
παρχος, ὁ πιστὸς οὗτος σύμβουλος καὶ πρόκτωρ τῶν ἀλ-
λοκότων τῆς κυβερνήσεως σχεδίων, δὲν ηθέλησε κατὰ
χαρᾶς νὰ ὑπενδύσῃ εἰς τὴν ἀνά νωσιν τῆς προτάσεως, ἀλλ
ἐπειτα συμβούλιοθειεὶς μετὰ τοῦ πιστοῦ ραψιματέως του
κατεπέσθη· ἔμαι δὲ ἤκουσε τὴν ἔννομον ἀπαίτησιν αὐτῶν
ἀντέτενε τὴν συζήτησιν· τῆς προτάσεως, ὡς ἀντισυνταγμα-
τικήν ὁ Κ. Π. Ευδήλιος ὑποστηριχθεὶς καὶ παρὰ τῶν λο-
πῶν τεσσάρων ῥέοπτασθῶν ἐπιχωρίων εἶπε, καθὼς δεν
ἐθεωρήθη ἀντιποντα ματικὸν διὰ τὸ αὐτὸν συμβούλιον
ἐπεκύρωντο αἱ αὐθαίρεσται τῆς στρατοχροτίας καὶ ἐπρο-
τείνοντο αἱ γειτεὶς τὸν Κ. Οὐάρδον, οὕτω καὶ σήμερον
δεν πρέπει νὰ θωρηται ἀντισινταγματικόν, ὅτε πρέπει νὰ
ἔσται θῶσι καὶ νὰ στη ματισθῶσιν αὐθαίρεσιαν, αἴτινες
τείνουσι νὰ τορέξωσι τὴν κοινὴν εὐταξίαν καὶ νὰ φέρωσι
δεινὰ ἀποτελέσματα εἰς τὴν πατρίδα, ἀλλ ὁ ἐνθερμος
ὑπερστιστὴς τῶν ποάζεων τοῦ Οὐάρδου ἐπαρχος δὲν ηθέ-
λησε νὰ ἐνδώσῃ εἰς τὴν θεοτικὴν ταύτην συζήτησιν, καὶ
ἐκήρυξε διαλέλυμέντην τὴν συνεδρίασίν οἱ ἐπιχωρίοι σύμ-
βουλοι διεμαρτυρήθησαν ἐνόνως κατὰ τῆς τοιαύτης αὐθαι-
ρεσίας τοῦ ἐπάρχου, καὶ ἔθεσαν ὑπὸ εὐθύνην του ὅτι

δεινὸν ἀποτέλεσμα ηθελε προκύψει ἐνεκα τῶν ἀντιχριστια-
κῶν καὶ παρανόμων πράξεων τοῦ ἱεράρχου. Κόντοροι χά-
λου, ὑπέγραψαν ἀπαντές τὰ πρακτικὰ καὶ οὕτω διελύθη-
σαν τὰ καθέκαστα τῶν πρακτικῶν τούτων θέλει ἐκθέσω-
μεν ἀκολούθως, σταν ἐκπεραιωθῆ ἡ λύσις τοῦ σοβαροῦ καὶ
θλιβεροῦ ζητήματος.

Μὲ θαυμάστην λύπην τῆς ψυχῆς μας μανθίνομεν ὅτι ὁ
Μητροπολίτης τῆς νήσου ταύτης διὰ πράξεως του ἐν ἀγίῳ
πνεύματι δῆθεν ἐκδοθείστης, ἐπρόσταξε τὸν περιορισμὸν
εἰς τὸν σκόπελον τοῦ Διός εἰς τοὺς θαυμεράζους ἱερέα Μα-
ρίνον Μπάρλαν καὶ ἵεροδιάκονον Ἰωάννην Κατσαΐτην. Διὰ
τῆς ιδίας πράξεως ἀπεφάσισε νὰ ἀπεκλυθῇ τοῦ κληρικοῦ
φορέματος διαγάθης καὶ ἐνάρετος συμπολίτης ἀναγνώστης
Μιλιτάρης Κουρδισιάνος. Τὴν δὲ ἐκτέλεσιν ἀμφοτέρων
τούτων τῶν πράξεων παρέπεμψεν διὰ τοῦ ἐπάρχου εἰς τὸν
ἀστυνόμον τῆς νήσου.

Αἱ πράξεις αὗται τοῦ Μητροπολίτου δίνονται νὰ τα-
ροχῶσι τὴν κοινὴν ἡσυχίαν, ἐνεκα τοῦ αξιοσεβάστου τῶν
ἀτόμων κατὰ τῶν ὄποιων ἔξεδωθησαν.

Οἱ θεοφίνωμεν ιερὸν καθηκόν μας νὰ προτείνωμεν ὅπως
σταλῇ ἐπίσημος ἐπιστολὴ πρὸς τὸν Μητροπολίτην ἐκ μέ-
ρους τοῦ Ἐπαρχιακοῦ Συμβουλίου, δι' ἡς νὰ τῷ ἐκφράζε-
ται ἡ ἀκρασία· ανάκτησις καὶ ἡ θαυμάστην λύπη τὴν ὄποιαν
τούθινη τὸ συμβούλιον διὰ τὰς ἀποτροπαίους ταύτας
εισιοπραγίας ἐνεργουμένας κατὰ ἀτόμων γαιρουμένων τὴν
ἀπεριήριστον εὔνοιαν καὶ πίστιν τοῦ λαοῦ ἀπαντος τῆς
νήσου ταύτης. Προτείνομεν εἰσέπειτα νὰ ἐπισυναρθῇ ἐπὶ τῆς
ἀποφάσιας ἐντονος διαμαρτύρουσις ἐκ μέρυτου συμβούλου
διὰ τὰς ἀπευκτατὰς συνεπείας τὰς δποίας, ὡς εἶναι φανε-
ρόν, σκοπὸν ἔχει, νὰ προκαλέσῃ ὑπόκωφος καὶ καταχθώ-
νιος ὁδοιούρ τὰ ἐπὶ τῆς ταλαιπώρου ταύτης νήσου, μετα-
χειρίζομένας ὡς ὄργανον πρὸς ἐπίτευξιν τοῦ δολίου σκοποῦ
της αὐτῆς τὴν ἐκκλησίαν. Ενταῦ-ῷ δὲ ἡ ἀμεσος ἀνάκλησις
τῆς ἔωρίας τοῦ ιερέως Βάρλα, καὶ ιεροδιακόνου Κατσαΐ-
τη, ἐπίσης δὲ ἡ παύσις τῆς ἐκτελέσεως· τῆς διαταγῆς δο-
θήσης εἰς τὸν Κουρδισιάνον νὰ ἐκβάλῃ τὸ ἵρατικόν του
φόρεμα. Πρὸς τούτοις δὲ νὰ δωθῇ ἀντίρρησην τῆς ἀπο-
φάσεως διακινεσθῆσης εἰς τὸ Ἐπαρχεῖον παρὰ τοῦ Μη-
τροπολίτου, πρὶν τῆς ἐκτελέσεώς της.

Οἱ ἐπιχωρίοι Σύμβουλοι.

Ιωάννης Μεταξᾶς Ἰακωβίτος.—Ανδρέας Ἰγγλέσσος.
Ανωδήμης Κατσαΐτης.—Παναγῆς Τυπαλδος Ευδιάδης.—
Αυτώνιος Πανᾶς.

Ἐντὸς ὅλην τὸν θεοφίνην θέλει ἀναγωρήσει διεράχης
Κοντομούγαλος, συνοδεύομενος ἀπὸ τοὺς πιστοὺς ὑπαλλή-
λους του Ματζαΐνους, τοὺς αξιούς τούτους συμβούλους
καὶ ἐκτελέστας ἀπείρων παρονομιῶν καὶ καταγρήσεων,
διὰ νὰ ὑπάγῃ εἰς Κέρκυραν ὅπως μετὰ τῶν λοιπῶν ἀρ-
γιεισικόπων γειτονίσσωσι τὸν σεβασμὸν καὶ διδακτι-
κὸν μητροπολίτην Κέρκυρας Ἀθανάσιον Πολίτην, πῶς
Ἄεται ἄρα γε διαξιος οὗτος ποιητὴ τῆς Κέρκυρας εἰδεῖ ἐμ-
πρὸς του αὐτὸν, διστις φέρει μαζὺ του τόσας αὐθαίρεστας
κατὰ τῆς ἐκκλησίας, θέλει ἄρα γε ὑποφέρει μὲ ἀτάραχον
συνείδησιν ὁ γνήσιος ἐπίσκοπος Κέρκυρας νὰ θέσῃ ἀνόστον
γείρᾳ ἐπὶ τῆς πολέας ταραλίτης του ὅμιλη της Ελασ καὶ αὐ-
θαίρεστας κρατῶν τὴν παρανομικήν τῆς Κέρκυρας ὁδού-
δον εἰς τὴν θεαν καὶ υπερφυσικὴν αἰστητὴν μορφήν
τῆς γείρων της τοι, διείσιεν.

Ἐπεύθυνος Συντάκτης ΠΕΤΡΟΣ ΠΟΛΛΑΝΗΣ.

ΕΚ ΤΗΣ ΤΥΠΟΓΡΑΦΙΑΣ ΚΕΦΑΛΗΝΙΑ